

[Sigsgaard.]

Oil til USAs regering over Peru. Resultatet blev, at USAs bistand til Peru blev sat ned fra 24 mill. dollars til 1,5 mill. dollars. Jeg tror, udenrigsministeren vil indrømme, at det var et forsøg på indblanding, eller det var indblanding i Perus indre forhold.

Jeg nævnte også, at USA betaler en væsentlig del af den peruvianske hær og optræner dens officerer. Uden denne støtte er det tvivlsomt, om hæren kunne spille den politiske rolle, som den nu spiller. Det har udenrigsministeren heller ikke tilbagevist eller måske ikke kunnet tilbagevise; jeg tror ikke, det kan tilbagevises.

Det forholder sig yderligere sådan, at hele 42 pct. af Perus eksport går til USA, som derfor har overmåde stor indflydelse på landets økonomi og styre, og det tror jeg som sagt heller ikke at udenrigsministeren vil benægte. Der kan altså ikke ske meget i Peru, uden at USA vil det. Amerikas rolle i den sidste måneds udvikling er uklar, og en endelig vurdering må vente. Jeg tror også, at udenrigsministeren gjorde klogt i at vente.

Jeg fremsatte formodninger ved åbningsdebatten. Det kan være, nogle af dem ikke holder, jeg håber det. Men jeg begrundede mine formodninger. Ministeren har ikke holdt sig til formodninger, han har kategorisk udtalt, at mine formodninger var forkerte, og dermed, at der ingenting er om, at Amerika havde noget som helst med kuppet at gøre eller øver indflydelse i Peru i dag på den udvikling, der er i gang. Jeg tror ikke, han skal være så sikker på, at USA ikke har noget med det hele at gøre. Jeg tror, ministeren har udtalt sig meget uforsigtigt, men det må vi jo vende tilbage til, når situationen er mere afklaret.

Men jeg må så måske forstå ministeren sådan, at når USA næste gang skridter til direkte indgreb i de latinamerikanske landes forhold — og det er jo sket før i hvert fald — så vil ministeren tage lige så skarpt afstand fra det, som han tog fra interventionen i Tjecoslovakiet. Det har danske regeringer jo ikke hidtil vovet. Da USA invaderede Den dominikanske Republik i 1965 med 30.000 tropper, så pippe de Danmark ikke engang, og udenrigsministeren vil såmænd ikke engang tage afstand fra det den dag i dag.

Jeg må i øvrigt benytte lejligheden til at minde om, at jeg stillede nogle spørgsmål til udenrigsministeren. Jeg fik ikke svar, og jeg mener, jeg hørte godt efter; jeg fik ikke svar på nogle af de spørgsmål, jeg stillede, og i det hele taget er det lidt for svært at få oplysninger om udenrigs-politiske forhold i tinget.

Jeg skal gentage spørgsmålene.

Jeg spurgte, om Danmark ligesom England har kritiseret den amerikanske beslutning om at opbygge et såkaldt tyndt antiraketsystem til 5 milliarder dollars, og jeg spurgte, om regeringen anerkender dette initiativ. Jeg går nemlig ud fra, at regeringen er enig i, at det kan blive startskud til en ny kaprustning. Udenrigsministeren havde ingen kommentarer.

Jeg spurgte, om regeringen kunne bekræfte, at USA overvejer at opbygge et tæt antiraketsystem til 40 milliarder dollars, og hvad nedrustningsministeren mente om det. Ingen af ministrene nævnte overhovedet det spørgsmål.

Jeg spurgte, om man turde protestere; jeg kunne også have spurgt: vil man protestere? Det var man heller ikke inde på.

Udenrigsministeren sagde om Grækenland og våbeneksporten til Grækenland, at det ikke var et NATO-anliggende, og gav dermed USA ret, og derfor ville udenrigsministeren ikke tage stilling. Samtidig sagde udenrigsministeren, at han og regeringen var imod alt, hvad der kan styrke juntaen. Ja men så rejser der sig jo et spørgsmål: mener udenrigsministeren da ikke, at våbentilførsel fra NATO-lande, f. eks., kan styrke regimet? Det skulle jeg da tro. Hvis ministeren mener det — at våbeneksporten styrker juntaens stilling — må han så ikke også være imod den amerikanske våbeneksport til Grækenland? Hvis ikke det er tilfældet, så ser jeg ingen konsekvens overhovedet i ministerens udtalelse.

Jeg spurgte udenrigsministeren, hvad Danmark sagde — og da var han jo ikke udenrigsminister — da Dean Rusk i december 1966 understregede over for NATO-partnerne, at de — også Danmark — skulle være med i krigen, hvis USA indvikler sig i en krig med Kina. Jeg spurgte: er regeringen indforstået med dette? Er regeringen indforstået med, at medlemskabet af NATO indebærer, at Danmark også skal deltage i